

عنوان مقاله:

یافته علمی: پیشنهاد حدود مجاز مصرف ماهیان زمین کن (*Platycephalus indicus*)، گیش پهن (*Carangoides talamparoides*) و بیاح (*Liza abu*) با توجه به میزان نیکل، منگنز، آهن، مس، و روی

محل انتشار:

مجله علمی شیلات ایران، دوره 27، شماره 5 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سمیرا میرمحمدولی - Malayer University

عیسی سلگی - Department of Environment, Faculty of Natural Resources and Environment, Malayer University, Malayer, Iran

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین حد مجاز مصرف سه گونه ماهی زمین کن، گیش پهن و بیاح از نظر فلزات سنگین و ارزیابی خطر آنها در جزیره شیف واقع در استان بوشهر انجام شد. بدین منظور تعداد 30 عدد ماهی از 3 گونه (زمین کن، گیش پهن، بیاح) مورد نظر، در آب-های ساحلی جزیره شیف با استفاده از قایق صیادی جمع‌آوری شدند. بر اساس نتایج، حد مجاز مصرف (CRLim) ماهی زمین کن برای فلزات نیکل، منگنز، روی، مس و آهن به ترتیب 21/0، 5، 57/0 و 23/0، 2 برای ماهی گیش پهن 29/0، 3، 66/0، 37/0 و 1 در ماهی بیاح 20/0، 2، 56/0، 76/0 و 1 کیلوگرم در روز به دست آمد. بیشترین جذب روزانه و هفتگی مربوط به فلز آهن در ماهی بیاح و کمترین آن مربوط به فلز منگنز در ماهی زمین کن بود. در این تحقیق، مقادیر فلزات کمتر از استانداردهای جهانی بود، بجز فلز منگنز در گونه بیاح و فلز نیکل در هر 3 گونه که غلظت بالای فلز نیکل در این گونه‌ها ممکن است باعث ایجاد مشکلاتی در ساکنین این جزیره در دراز مدت شود. ارزیابی خطر غذایی گونه‌های ماهی نشان داد که مصرف این ماهی‌ها با میزان فعلی (20 گرم در روز) از نظر فلزات آهن، مس، روی، منگنز و نیکل خطری برای مصرف کنندگان آن ندارد. اما با توجه به مقادیر حد مجاز، مصرف بیش از حد این گونه‌ها ممکن است باعث ایجاد مشکلات در افراد مصرف کننده شود.

کلمات کلیدی:

Risk Assessment, Fish species, Heavy Metals, Shif Island, ارزیابی خطر, گونه های ماهی, فلزات سنگین, جزیره شیف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311015>

